

Velkommen til SGK – føl dere som hjemme!

En hver klubb som har kø i døren burde prise seg lykkelig. Tenk at det er venteliste for å komme inn! Hvor bra er ikke det?

Nye fjes - nye tagger. Et knippe flunkende nye og smilende medlemmer samlet utenfor klubbhuset. Bak seg har de ventelisten. Foran seg har de banen og en hel sesong å se fram til. Velkommen alle sammen!

AV DAG SVIHUS (TEKST OG FOTO)

Nå er ventelisten et fenomen vi kanskje ikke tenker over lenger. Det er bare slik. Men tidligere i klubbens historie var det faktisk medlemskrise. På 80-tallet, før golfboomen kom til Norge, sank medlemstallet drastisk og klubben prøvde med vekslende hell nye måter å rekruttere på.

Men da årsmøtet i SGK ble avholdt 8. februar, var dette historie. Styret la fram et forslag om å ta inn nye medlemmer fra ventelisten. Årsmøtet var enstemmig. Et hyggelig brev var på vei til 100 spente golfere. En ettermiddag i slutten av mars ble det holdt et informasjonsmøte i klubbhuset for de nye medlemmene. Dette er en tradisjon. Om lag 25 av de nye kom og

ble ønsket velkommen av Steinar Fløisvik og Terje Haukelid fra administrasjonen.

Steinar gav først de fremmøtte en kort innføring i klubbens historie. Han fortalte om klubbhuset, banen og krydret med historiske småting fra SGKs 55-årige tilværelse. Et poeng han la spesielt vekt på, var at de nye medlemmene fra første dag hadde fulle rettigheter, like mye som de som har vært medlemmer 40 år (kanskje han tenkte litt på seg selv).

Terje informerte om hvordan spill og turneringer, Onsdagsslicen, golfbox og starttider fungerer.

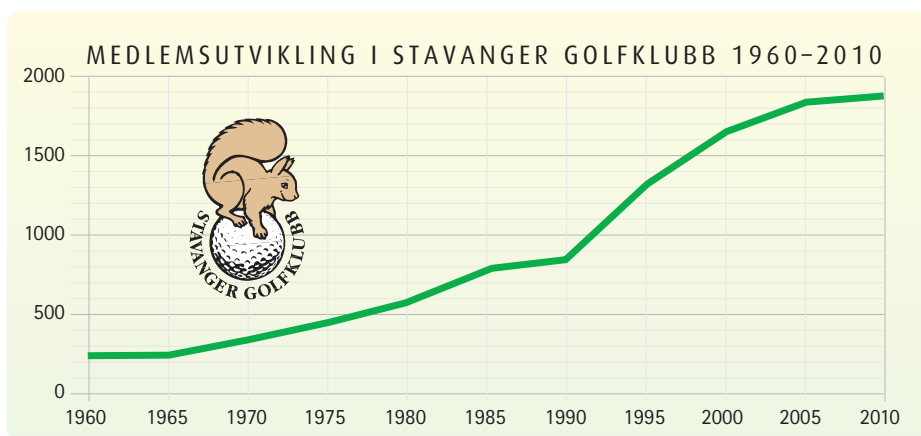
forts. neste side

(forts. fra s.1)

Mange av de fremmøtte hadde spørsmål, og spørsmålene røpet at de nye medlemmene langt fra var noviser i golfporten. De aller fleste hadde spilt golf før i andre klubber. De vi snakket med, la ikke skjul på at det lenge hadde vært et mål å komme seg inn i nettopp SGK. For SGK som merkevare er det nok en god ting at det er ventelister. Det viser at klubben er populær. Men det er ingen automatikk som sørger for at det vil være slik i framtiden. Vi er i konkurranse med andre klubber og andre aktiviteter. Vi har det meste på plass. Flotte nye greener, velfristerte fairwayer og teesteder. Da må vi fokusere på det kanskje aller viktigste: hvordan vi medlemmer, nye og gamle, har det. Hva er det som gjør at vi trives? Hva får oss til å føle oss hjemme når vi er på banen eller i klubbhuset? Hvordan vi tar i mot nye medlemmer?

Informasjonsmøtet sluttet med det som kanskje for mange var det viktigste. Det endelige beviset. En bunke med flunkende nye medlemstagger ble delt ut. Med navn og nummer. **Slit det med helsa!**

Ved klubbens oppstart i 1956 sto det 175 navn på medlemslisten. 50 år etter er dette antallet mer enn tidoblet med en jevn utvikling fram til ca. 1990 da golfporten i Norge fikk en skikkelig oppsving med flere nye klubber. Fra 1987 var det i SGK tre år med en medlemsnedgang som på den tiden skapte bekymring, men historien viser at det likevel var en reell framgang 1980–1990 på 303 medlemmer. Men det er for ingenting å regne da golfboomen startet i ca. 1990 og SGK de neste ti årene fikk over 1000 nye medlemmer. (Graf og tekst: Ellen Jepson)

Vi fire som lager Røffen, setter stor pris på styrets vedtak om å la bladet leve. I minst fem år til skal vi være et ørlite innslag blant de lynraske og omfattende endringene i landskapet

for informasjon og kontakt. Utviklingen har mange overraskelser. Ta dagspressens stillingsannonser, som avisfolkene selv trodde ville forsvinne: de blomstrer, fordi det å ha dem samlet, gir noe helt annet enn å tråle bedriftenes nettsider – folk kan bli inspirert til å søke på noe de slett ikke hadde tenkt på. Vi for vår del tror at Røffen kan fremme engasjement og tilhørighet, også blant medlemmer som sjelden er inne på sgk.no. Her kan vi skrive annerledes og fyldigere enn korte og kjappe nettsaker, her kan vi prøve å spenne videre enn det opplagte, i håp om at enkelte av våre lesere vil glede seg over noe de ikke hadde ventet. Men dette betyr også at vi hilser alle innspill velkommen. Har du en idé, en klage, noe du gjerne vil ha tatt opp? Da er det bare å ta kontakt med Ellen Jepson, Morten Helliessen, Dag Svihus eller

Nina Tjomsland.

La oss holde tempo og reparere nedslag!

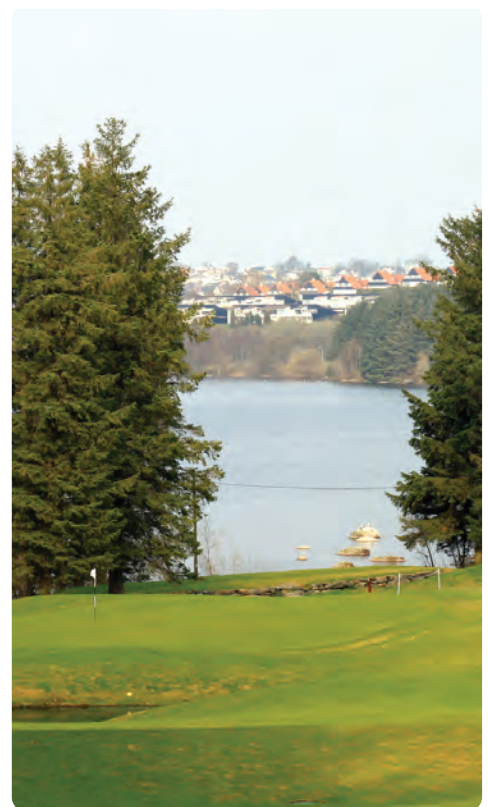
Formann Bernt Malmo hilser

En ny sesong står for døren med mange muligheter for gode opplevelser på golfbanen. Vi har vært igjennom en lang og kald vinter med mye vind som har vært en belastning på banen, men den ser tross alt bedre ut nå enn den gjorde på tilsvarende tidspunkt i fjor. Oppslutningen om de to dugnadsdagene var veldig god; det lover godt for framtida at dugnadsånden er sterk blant medlemmene.

Banen begynner nå å sette seg etter siste års rehabiliteringsarbeide, og vi er veldig fornøyd med resultatet. Banemannskapet gjør en flott innsats med å forbedre de få områdene som ikke fungerer optimalt. Tilbakemeldinger fra medlemmer og gjestespillere er veldig positive, og vi håper at alle – både medlemmer og gjester – bidrar aktivt med å holde banen i god stand.

Banen er veldig sårbar særlig nå i begynnelsen av sesongen. Vi ber derfor innstendig om at oppslått torv blir lagt tilbake, og at alle følger retningslinjer banemannskapet gir for spill på banen. Det er veldig viktig at alle nedslagsmerker blir reparert umiddelbart. Riktignok ser greenene grønne og fine ut, men de er veldig myke slik at alle innspill, uansett om de er korte eller lange, gir et merke som vil utvikle seg til en gul flekk dersom det ikke blir tatt umiddelbart.

Vi vil at alle skal ha det trivelig på banen, men et gjentagende irritasjonsmoment er sakte spill. Hvis alle kan passe på å holde kontakt med gruppen foran, så bør det ikke være noe problem. Så håper vi på en lang periode med varmt og godt vær, og ønsker alle en lang og opplevelsersrik sesong på vår flotte bane.

Ny utsikt mellom de høye grantrærne på hull nr. 1

FOTO: NIC JEPSON

Jo sterkere mentalt, desto bedre golfspiller

For juniorene i klubbens tre øverste satsingsgrupper har våren 2011 i stor grad handlet om mental trening. Ved siden av teknikk gjelder det å ha et klart hode på golfbanen. Mannen som har brakt denne formen for trening et steg videre, er Igor Ardoris.

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

Mental trening er ikke noe nytt i SGK. Trenerne våre har lagt vekt på at en god golfbrunde både har en fysisk og en mental side. Da Igor ble trukket med denne våren, var det for å ta ytterligere ett steg i riktig retning. Samarbeidet mellom SGK og Igor Ardoris har vært en introduksjon til nye måter å trene på. I tiden framover vil han først og fremst jobbe individuelt med enkeltspillere, og det er mulig å bestille timer for den som ønsker det.

Etter å ha arbeidet med juniorene våre har Igor, til daglig bosatt i Sverige, men stadig på farten, mye godt å si om dem. – Siden de er unge, blir det gjerne litt fart og spenning, og slik skal det være. Samtidig synes jeg de har en imponerende balanse mellom ungdomstiden og det å jobbe seriøst og målrettet. De fleste juniorene har både evne og vilje til å fokusere når det er nødvendig. De har dessuten en annen egenskap jeg setter stor pris på: de oppfører seg fint, viser respekt for andre og er gode ambassadører for klubben. Om hva vårens arbeid har bestått i sier han: – Min jobb har vært å introdusere koblingen mellom kropp og hode, og ikke minst vise hvor viktig denne er. Vi har også jobbet med å prøve ut ulike øvelser for å få den mentale treningen til å bli så praktisk og konkret som mulig. Et viktig prinsipp er at vi alltid prøver det vi snakker om. Da får spillerne egen erfaring der og da, og de ser hvordan ting virker – enten vi tester hvordan stemningen vi er i påvirker prestasjonen vår, hvordan være avslappet og samtidig yte maksimalt, hvordan konsentrasjon og avslapping henger sammen, eller, og ikke minst, hvordan måten vi puster på påvirker hele oss.

Kroppen er en helhet

Som mental trener har Igor Ardoris jobbet med utøvere i mange idrettsgrener, i Stavanger først og fremst med golfspillere og svømmere. På spørsmål om hvor viktig det mentale er i golfen, svarer han: – Jeg har nok et såkalt holistisk syn, er altså opptatt av at hele mennesket skal fungere. For idrett betyr det at det fysiske går hånd i hånd med det mentale. Golf er imidlertid spesielt. I likhet med annen idrett hvor tekniske ferdigheter er viktige, utgjør det mentale en forholdsvis stor del av spilleren totalt. Men alle som spiller golf vet at hvis man føler seg stresset eller nervøs, påvirkes teknikken negativt. Noe av det første som slås ut hos en person under stress, er finmotorikken. I golf er den veldig viktig for prestasjonen, og det er ofte her det svikter. Man slår proffe slag på rangen, for så å rote det til i turneringen like etter. På rangen føler vi oss trygge og komfortable. På banen derimot kan helt andre følelser ta overhånd. Hjertet slår hardere, pusten går raskere. Dermed

Igor Ardoris og Karen E.G. Woie fremhever mental trening som et viktig supplement til treningen.

bygges spenningen opp i kroppen, og finmotorikken påvirkes. En annen viktig faktor er lengden på en runde. Tiden stiller krav til å holde prestasjonen på topp. En runde består dessuten av 18 individuelle konkurranser. Mye skal klaffe om scorene skal bli slik man ønsker.

– Hva er ditt konkrete råd til spillere som har en utfordring akkurat her – at man ikke alltid leverer når det gjelder?

– Mitt beste råd, som vi også har jobbet med denne våren, er å trene mer bevisst. Ikke tren kun for å slå baller, men jobb heller med kvaliteten på det du gjør. Det er bedre å slå 10-15 gode baller enn to bøtter. Tenk på treningen som om det var en turnering. Da vil overgangen til det virkelige livet ute på banen bli enklere. Sier Igor Ardoris, som sammenligner golf med eksempelvis pistol og bue, andre idrettsgrener som stiller store krav til tekniske ferdigheter.

– Om jeg løper maraton, driver med bryting eller styrkeløft, spiller ikke den fine teknikken stor rolle. Jeg jobber først og fremst med grovmotorikk. Slik er det ikke i golfen, hvor små detaljer teller.

Trening av hjernen

Mental trening er viktig uansett hvor man er i livet, og er ikke forbeholdt idretten. Igor Ardoris arbeider også mye med næringslivet. Men uansett hvor han er, er det grove risset det samme.

– Det handler om å forberede seg til enhver oppgave, sette opp tydelig mål og sørge for at målene er mine egne, ikke andres. **Selvkontroll** er et annet stikkord. Dette oppnås blant annet gjennom det å være fokusert og samtidig avslappet. Mentalt er det også viktig å visualisere det man har som mål, kort sagt se for seg at man gjør en god jobb og oppnår resultater. Det blir på en måte som å ta et bilde av framtiden. Det kanskje mest positive med Igors budskap er at det ikke finnes noen aldersgrense for når og hvordan man kan få utbytte av mental trening.

– Det meste av kroppen eldes naturlig, men hjernen kan stimuleres og utvikles hele livet. Selv har jeg bakgrunn fra kampsport. Min trener da jeg var 25, var 73 år. Fysisk var jeg sterkere enn ham. Men når det kom til reaksjon, var han mye mer eksplosiv enn meg på stort sett alle måter. For meg er dette kanskje det beste eksemplet på hvor viktig det er å trene hjernen, sier Igor Ardoris.

Viktig for å nå nye høyder

Mental trening er et viktig supplement for våre golfere som vil nå nye høyder, sier leder i Junior- og elitekomiteen i SGK, Karen E.G. Woie. – Selv om noe av det vi har lært denne våren er kunnskap enkeltspillere har fra før, har Igor presentert det på en ny, engasjerende og spennende måte. I tillegg har juniorene fått en del konkrete øvelser som de jobber med i sin vanlige golftrening.

– Hva har vi fått ut av satsingen?
– Først og fremst er de mer bevisste og konsentrerte på trening og i hverdagen. Hvor mye dette påvirker prestasjonene på banen, er det ennå for tidlig å uttale seg om. Vi venter i spenning for å se om spillerne er blitt flinkere på den mentale biten i konkurransene.

– Hvorfor er slik trening viktig ved siden det fysiske? – Fordi en komplett golfspiller må være god på flere områder – både på det mentale, det fysiske og det tekniske.

– Hva tror du det kan være aktuelt å gjøre videre på dette området? – I første omgang nå er det viktig at spillerne bruker øvelsene de har fått av Igor i tiden framover. "Tren som om du spiller OL-finale, og spill som du er på trening i turneringer", har han sagt. Individuelt samarbeid og jevne gruppemøter med Igor kan være en vei videre. Ellers er det mye opp til de enkelte spillerne hva de ønsker i et videre samarbeid, sier Karen E.G. Woie.

Strålende sesongåpning etter en lang og kald vinter

FOTO: BERNT MALMO

Det er fint å se at banen vår har stor verdi også når greener og fairwayer ligger begravet under tunge lag snø. Vi kan nyte det vakre bildet med skiløpere og turgåere som raster i bunkerene på hull 11, vel vitende om at vinteren, som marsjerte inn med snø allerede tidlig i november og varte til langt ut i mars, endelig har sluppet taket.

For våren kom med et brak i påsken – temperaturer på over 20 grader og med varmende sol og mild vind som gjorde underverker på banen. I løpet av en kort uke ble det triste grågule gresset forvandlet til grønt, og strutter nå av sunnhet og voksevilje. Det lover godt for de nye sesongen!

Optimistiske bekkeblom ved hull 16.

AV ELLEN JEPSON

Det var en strek i regningen for banemannskapet med Inge i spissen at vinteren kom så tidlig og at våren drøydde med sitt nærvær like til påsken. Fem måneder med snø og til dels sterk kulde og tele langt nedover i jordlaget satte en effektiv stopper for noen av gjøremålene som var planlagt utført i vinter. Det er selvsagt også en stor belastning for banen å bli lagt så grundig i dvale til langt ut i mars. – Jeg har jobbet på banen i 10 år, og dette er den desidert lengste vinteren og seneste våren vi har hatt, sier Inge. – Det er klart at slike forhold begrenser det vi kan gjøre på banen. Det er likevel beundringsverdig alt som er blitt gjort, og listen er lang, og vi tar bare med en del her: Arbeid med ny bekk, demning,

bro og vannspeil på hull 3, nytt dameteested på hull 4, 12 og 14, nytt herreteested på hull 12, skiftet vanningsanlegg på 7 greener som hadde gammelt opplegg og lagt inn vannsirkulasjonsanlegg i dammen på hull 1 og 17. Disse dammene har vært plaget av gjengroing og sirkulasjonsstopp som forårsaker gørr og slim på vannflaten. Området rundt bekkene på hull 17 er blitt renset for hånd, og det vil sikkert skape både bedre flyt og forhold for alle insekter og småkryp som holder til i denne viktige biotopen. I tillegg er det bygget nytt leskur på verkstedområdet. Ellers har Inge gjennom hele vinteren jobbet med å oppdatere Ortofoto, et spesielt kart som gir en nøyaktig oversikt over alt som finnes på banen.

FOTO: ELLEN JEPSON

Nytt dameteested på hull nr 12 skal bli kjekt å teste ut når gresset har fått satt seg litt mer.

Nydelig nytt løp for bekken på hull 3

Det ligger mangfoldige timers arbeid bak det nye løpet og utsøkte steinarbeidet langs den tidligere snorbeine Vaskehusbekken ved hull 3. Arbeidet startet etter sesongslutt i fjor, og gjennom flere uker i tildels dyp gjørme og stritt regn ble bekkeløpets myke kurver formet. Inge med mannskap klarte så vidt å bli ferdige før vinteren festet sitt jerngrep, og gjørme og vann frøs til is. Kom ut og nyt synet! - En god del bredere og dermed større risiko for å havne oppi, men i en så flott bekk vil leting etter baller bli ren fornøyelse! AV ELLEN JEPSON (TEKSTOG FOTO)

Se på dette! Støpte demninger gir fossefall og to vannspeil som stilmessig henger sammen med bekken på hull 17.

Ny mur med de samme myke kurvene mot vannet som omkranser greenen på hull 3 er fortsatt helt bort til roughen nedenfor utslagsstedet.

En flott bro er bygget over utløpet øverst i bekken der vannet fra sitt underjordiske løp kommer ut i dagen og renner mot de nye demningene.

Historien fortelles i nytt skilt ved låvebrua

I løpet av våren vil det komme opp et lite skilt ved låvebrua på hull 7. Tegningen på skiltet er en rekonstruksjon av den opprinnelige løa med låvebrua slik en tror den har sett ut.

Kommunestyret i Stavanger bevilget i 1919 gjennom Arbeidskontoret 50 000 kroner til oppføring av to kommuneløer i Madla - en i Gosen v/Ullandhaug og en på Revheim. Det ble først opparbeidet og dyrket over 50 mål jord i områdene rundt ved hjelp av nødsarbeid, og løa huset både høy og hester.

Nødsarbeid var et kommunalt og statsstøttet tilbud til vanskeligstilte arbeidsføre menn i en tid som var preget av stor arbeidsledighet etter en dyp konjunkturnedgang i 1917. Her fikk de arbeide, for en riktignok billig penge, men det reddet nok mange fra å havne på forsorgen (fattiggassen). Løa ble revet rundt 1950, men selve låvebrua fikk stå og ble integrert i golfbanen. Tegningen er signert Anders Bru, også for mange kjent som dyktig gitarist i flere Stavangerband.

Nye avstandsmålere

Gled dere alle som er avhengige av å vite nøyaktig hvor langt det er til midten av greenen. På mange av sluk- og spredeløkkene som krydrer våre fairwayer, vil du snart kunne se en liten hvit skiltlapp som viser avstand inn til greenen i meter. Slik merking er vanlig i utlandet, sier Inge. Så hold utkikk! Det er som regel et kumlokk nær der du står på fairwayen og som på en diskret måte vil gi deg opplysningen du trenger.

Rust i bekken og skjulte fortellinger

Junior Kåre Skretting finner ballen sin blant de rustne steinene på hull 3. – Ikke den første, for den ligger heldigvis i god posisjon i utkant av greenen, og det ble par!

Har du sett hvor vakkert rusten allerede har kledd de store steinene i det nye bekkeløpet på 3-eren? Disse sporene av jern har å gjøre med en rik fortelling om menneskers liv gjennom 10 000 år. Der ballen din legger seg til oppe på 6-eren, kan dristige jegere ha vært i nærkamp med villsvin i et eikeholt for 6–7000 år siden. Utslaget ditt på 9-eren havner kanskje på en flekk som ble ryddet til åker for 5000 år siden – og hvem vet hvilke boplasser og andre levninger som gjemmer seg under våre fairwayer?

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO OG KART)

Historien om mennesker i Norge rykket kraftig bakover i tid da arkeologene utforsket Galtaområdet på Rennesøy før Mortavika ble ferjehavn: her, og på lignende steder, nær et små grupper seg av jakt, fiske og fangst for bortimot 11 000 år siden. Innvandrerne var kommet over det som nå er Nordsjøen, og hadde krysset Norskerenna enten på isen eller i båt.

Gradvis gjorde issmelting Nordsjølandet til sjø, og etter hvert sto vannet omtrent 20 meter høyere enn i dag. Men skiftninger skjedde raskt. På den ene siden rettet bulken i jordskorpa etter isen seg opp slik at landet reiste seg. For 9000 år siden lå sjøkanten omtrent der den er i dag. På den andre siden kom en tid da havet steg opptil ni meter igjen, fordi enorme mengder is over Nord-Amerika smeltet. Stokkavatnet var del av Hafrsfjord til omtrent for 10 000 år siden, mens Hålandsvatnet forble en fjord et par tusen år lenger.

Da Madla hadde Provence-vær

Og da var faktisk værlaget like herlig som det nå er i Sør-Europa, og livet i skråningen ned mot Stokkavatnet kan ha vært så bra at det også var tid for lek og spill.

Datidens mennesker var nok mer opptatt av å fange fisk enn å jakte etter "lost balls" når de vadet i bekkene ned mot Stokkavatnet ca 8–10 000 år siden.

Sommeren var varm, vinteren mild. Varmekjær skog vokste tett, slik at både elg, bjørn, hjort og villsvin florerte – fristende og rause porsjoner av nærende kjøtt. I tillegg fanget folk sel, fisk og fugl, og sanket bær, nøtter, knoller og røtter; de hentet mat og huder til klær, råstoff til redskap og bolig fra sjø og skog. Etter hvert som sjøkanten endret seg til mye flere grunner og vik, ble det også godt med skjell.

I yngre steinalder, rundt 1500 år fremover fra ca. 3000 f.Kr., levde fangstfolk og fangstbønder side om side. Bøndene ryddet åkere på solvendte høydedrag og skråninger ned mot sjøen. De begynte å skaffe seg husdyr – ku, sau, geit, høns, kanskje hest – og dyrke korn. Dyrene kunne gå ute hele året; det var først i bronsealderen, fra rundt 1500 f.Kr. av, at de måtte bygge hus som også rommet fjøs fordi vintrene gradvis ble kaldere og tørrere.

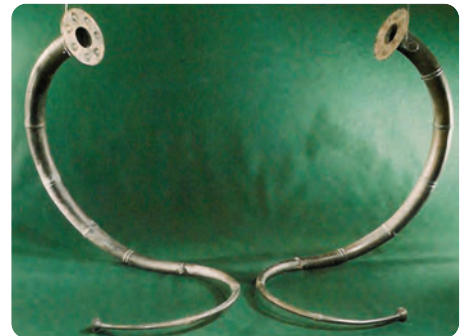
Det var utsøkte råvarer som kunne tilberedes i datidens leirkar; øret, villsvin, elg, hjort, sel, rype og mye mer.

Leirkar: en revolusjon i matlaging

I denne tiden hadde de lært å bygge mer robuste og havdyktige båter enn de tidligste kanotypene av huder og spiler, og noen folk hadde driv og overskudd til å seile sørover til kontinentet for å bytte til seg gjev og statuspreget bronse mot skinn, huder, og kanskje slaver. Bronsen var både dyrebar og sårbar. Utslitte gjenstander ble støpt om, men gjennom hele bronsealderen var likevel mesteparten av redskap og våpen laget av stein, tre, bein og horn. Men én vesentlig nyvinning var karene de lærte å lage av leire. Rimelig, lett å erstatte – en revolusjon i matlaging, faktisk mye viktigere enn våre kjøkkenmaskiner.

Bofast jordbruk fører til lagdeling. Noen har mer jord enn andre, og har råd til å betale for tjenester. Det var fine gårder over alt i vårt område: Revheim, Madla, Sunde. Her er gjort mange funn fra bronsealderen, tenk bare på de flotte bronselurene fra Revheimsmyra.

Arkeologisk Musium, Stavanger

Myrene skjulte også hemmeligheter. Disse vakre bronseleirene ble funnet i Revheimsmyra i 1894, og stammer trolig fra bronsealderen (ca 1800–500 år f. Kr.)

Men de fleste restene ligger nok skjult under dagens tun – i motsetning til helleristningsfelt som Fluberget, ved Hestnes. Vi kan se disse figurene i stein som en fortelling om tro, en parallell til vår bibel. Det handler om soltilbedelse, om en religion i slekt med den egyptiske. Det gjaldt jo å sikre at sola ville komme tilbake og gjøre sommeren fruktbar, både for planter, dyr og mennesker. Alle ristningene på Åmøy forteller om et hellig samlingssted som de utvalgte rodde til for kanskje en ukelang fest ved solverv. I praksis var nok det aller viktigste for fruktbarheten det vi i dag kan kalle singltreff: at unge mennesker møttes og søt musikk kunne oppstå.

Helleristninger av skip ved Fluberget, Hestnes.

Neste gang du slår ut på 3'en – se for deg dette bildet av mennesker i arbeid og lek, mange tusen år tilbake. Der ballen din lander på greenen kan datidens kvinner ha vært i ferd med å forberede søndagsmiddagen – kanskje en lekker bit hjortekjøtt, og i Store Stokkavatnet der ballen din (kanskje) havner, jakes det på fet fisk til kveldsmaten.

Innvandrerne Odin og Tor

Motene i helleristningene skiftet flere ganger, mellom naturalistisk og stilisert, helt til solguden ble fortrent av troen på Odin og Tor og hele rollegalleriet som kom inn fra ariske strøk i sør, omtrent da folk lærte å utvinne og nytte jern for omtrent 2500 år siden.

Odin med sin hest Sleipner – for sikkerhets skyld med åtte bein – kom inn for fullt og fortrent solguden.

Klima har alltid vært utrolig komplisert, med dels raske skiftninger. Omtrent da jern var nytt, ble værslaget dårligere en tid, før det igjen bedret seg gradvis. Jordbruket ble intensivert. Myrene var viktige på flere vis, også fordi de ble slått.

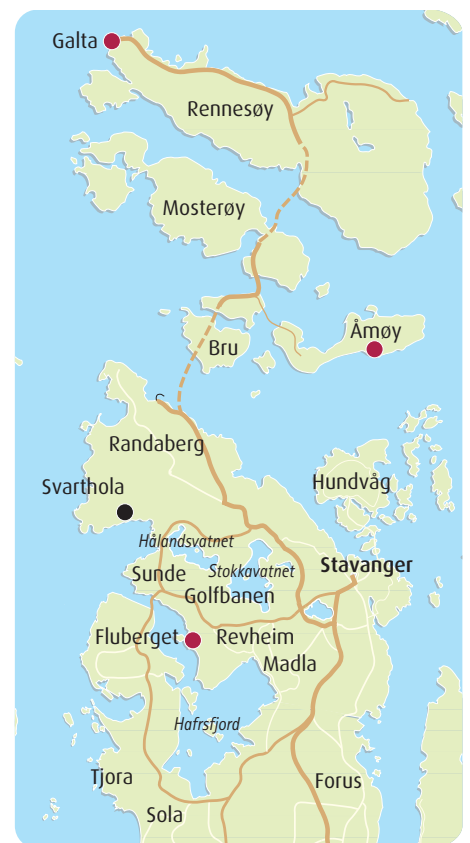
I vikingtid var forholdene så bra at store ungekull vokste opp. Gårdene ble for trangbodd, folk måtte dra ut. Vi kan se røver- og handelstokter, og etter hvert omfattende bosetning i andre land, som en slags sikkerhetsventil på

samme vis som utvandringen til Amerika tusen år senere. De som ble igjen, hadde det værresig bra; simpelthen herlig i en storhetstid på 1100- og 1200-tallet før klimaet forverret seg til den såkalte "lille is-tid" med uår i det 18.- og 19. århundre.

Jern i Fluberget

Men hva har alt dette å gjøre med rust i beken vår, spør du kanskje. Ingen påstår at det ble utvunnet jernmalm akkurat her hos oss, selv om jernet bare var en god rotur unna: nærmeste påviste jernutvinning var på Kårstø, og det har sikkert også vært brent ut jern fra myrer i fjellområder i Ryfylke. Bekker må renne inn i myr fra bergnabber hvor vannet vasker ut jern; da vil det felle seg ut bitte små klumper i torven, klumper som mest ligner kaffegrut, og disse klumpene kan samles inn og brennes. Lierne i Nord-Trøndelag var et kraftsenter for produksjon av jern fra myrmalm. Hele landsbyer drev med utvinning, og eksporterte store mengder.

Poenget er at mye av vår stein, som Fluberget, er fyllitt, en gammel sedimentbergart som inneholder jern. Når slik stein forvitrer, blir den til god jord. Og god jord, sammen med tilgang til mat fra både vann og sjø, har gjort at vi nå vandrer over lag på lag på lag av historie på banen vår – kanskje ekstra mye historie og flere skjulte fortellinger når vi slår – noen av oss – vilt på kryss og tvers.

Oversiktskart over sentrale steder omtalt i artikkelen. I tillegg – har du lyst til å se hvordan noen av våre forgjengere levde – ta turen til Svarthola, Viste i Randaberg og se bostedet fra eldre steinalder, mellom 6000 og 8000 år siden.

Tage på touren

"In treacherous conditions at Costa Ballena Ocean Club, in Southern Spain, Norway's Eirik Tage Johansen led 23 wet but contented qualifiers through the European Tour Qualifying School - Second Stage on Monday."

AV DAG SVIHUS

Sitatet er fra november i fjor og Europatourens hjemmeside. Og det er slik vi har blitt vant med fra Tage. Fire ganger har han stilt på startstreken i den beryktede kvalifiseringsturnering som bare kalles Q-School. Fire ganger har han spilt glitrende. Men, som mange har registrert, den samme suksessen har latt vente litt på seg når de store turneringene skal spilles.

Hva er det som gjør at du er så god på Q-School?

- Det er vel så enkelt at jeg kliner til og tenker på at dette er levebrødet mitt, jeg må bare levere, sier Tage med sin vanlige ro. - Jeg tror det må være forklaringen.

Hvordan har sesongen så langt i 2011 gått ?

- Det begynte jo veldig bra og jeg kom godt i gang med en 27. plass i South African Open rett før jul, sier Eirik. Han tok med seg godfølelsen derfra og tidlig i januar presterte han en svært stert 8. plass i Africa Open på East London GC. Det var hans første topp tipplassering på Europatouren, noe som gav rundt 20.000 viktige euro i baggen til Tage. Den siste runden gikk han på seks under par og avanserte 13 plasser opp på leaderboarden.

Men så sa det litt stopp?

- Ja, det har vært litt bremses på i det siste, innrømmer han. - Jeg har heller ikke fått bli med i så mange turneringer. Men det har gjort at jeg har fått vært mer hjemme og det er jo også hyggelig.

Tiden hjemme brukes også til å pusse på svingen og justere småting som kan bli bedre.

- Jan Egil (Nærland, Tages trener) og jeg sjekker med jevne mellomrom opp det viktigste.

Hva synes du som proff om ombyggingen og den "nye" banen vår?

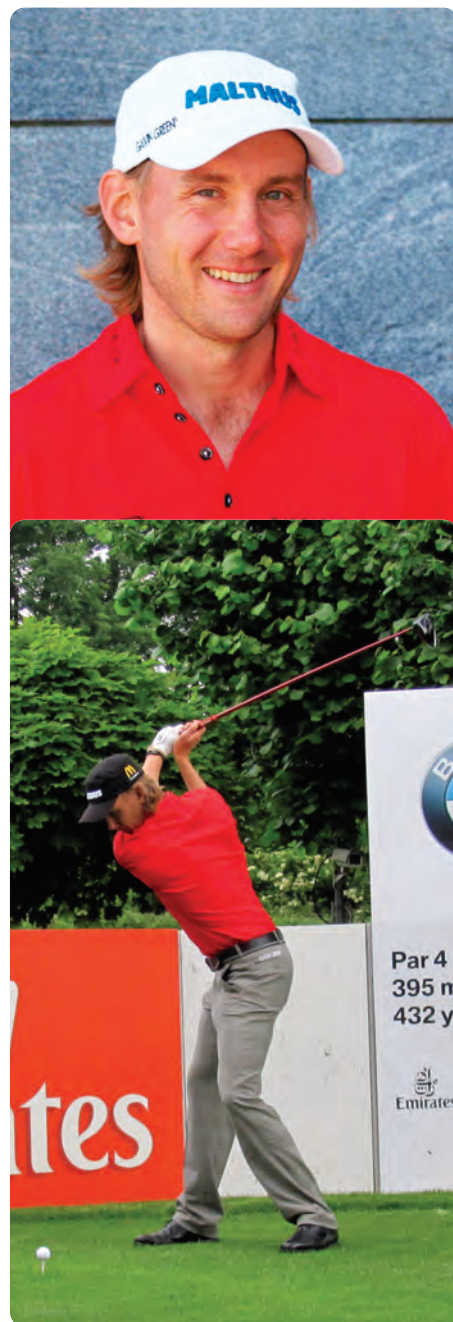
- Jeg synes det er gjort helt riktige grep, sier Eirik. - Nå er det for eksempel muligheter til å sette flaggplasseringer på enkelte hull som du bare ikke skal gå for. Jeg tenker for eksempel på høyre bak på hull 3 og venstre bak på hull 17. Du må bruke hodet mer. Det er slik det skal være. Jeg tror at også klubbspillere vil tjene på dette når de kommer ut på andre vanskelige baner.

Tage har nå avansert 20 plasser på rankingen, noe som betyr at han etter hvert vil få spill i nye og mer interessante konkurranser. Den første av de store han regner seg sikker på å få spille er Madeira Island Open i Porto Santo i mai. Utover sommeren vil han få stadig flere åpninger, slik som Italian Open i juni.

De som ønsker å følge med på Tage på touren, bør sjekke hans utmerkede blogg på www.eiriktage.com

Han skriver faktisk glitrende, har ofte flotte bilder og krydrer med små hendelser og morsomheter om spillere og caddier han møter.

Anbefales!

Eirik Tage vant årets første Region Tour-turnering i Egersund

Region Tour Rogaland har hatt stor oppsving de siste årene. Det velges hvert år et velledighetsprosjekt som støttes av touren, og i år var Barne- og ungdomspsykiatrisk avdeling ved SUS valgt. Tourens første turnering ble spilt i Egersund på en meget vanskelig og krevende bane som Eirik Tage kastet glans over med sitt nærvær og glitrende spill, og der han like godt satte ny banerekord. Det forteller litt om vanskelige forhold når den nye banerekorden "bare" er 1 under par. En fullbooket turnering med spillere fra hele regionen lover godt for de følgende 9 som skal spilles på ulike baner utover i sesongen.

Litt "villere" omgivelser i Egersunds-traktene enn på Europatouren. Eirik Tage vant med Magnus Jepson (SGK) og Andre Thorsen (Sola GK) hhv. på 2. og 3. plass. (Foto: Nic Jepson)

- Stavanger Golfklubb blant landets beste i juniorarbeidet

Juniorene fra Stavanger setter sitt preg på idretten både lokalt, regionalt og nasjonalt. Resultatene fra årelang satsing på de yngste viser igjen på scoreboard både nasjonalt og internasjonalt. Nøkkelen til suksess er et godt miljø både i bredde og topp.

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

Og satsingen gir resultater. Sett utenfra sier klubb- og idrettsutvikler Eirik Apeland i Norges Golfforbund dette om Stavanger Golfklubb:

- SGK er en av de få klubbene her i landet som har et velorganisert juniorapparat både for bredde og topp. Selv om vi vet at bredde er viktig, er det også slik at toppen skal motivere flere til å satse på golf. Alt dette klarer SGK, sier Apeland, som er NGFs ansvarlige i vår region.

- Hva er hemmeligheten bak et godt juniorarbeid?

- Om jeg skulle peke på ett enkelt forhold, vil nok bredde være viktig. Dessuten er det nødvendig for en klubb å legge til rette for langsiktig

arbeid. Fra idretten generelt vet vi at veldig få av de som er gode når de er unge, får samme suksess når de vokser til. Det er kort sagt vanskelig å si hvordan en utøver vil utvikle seg. Derfor er det å legge til rette for et tilbud over mange år, en del av strategien. For øvrig er det sosiale miljøet i en klubb avgjørende viktig. Også der har SGK etter min mening gjort en god jobb. Miljøet betyr mye både for de yngre og de som etter hvert er voksne. Vi vet at veldig få ville satse tungt på golf om de ikke hadde et godt miljø i hjemmeklubben og blant vennene der. En detalj med Stavanger som også gjør klubben spesielt attraktiv, er beliggenheten.

Eirik Apeland, klubb- og idrettsutvikler, NGF.

For de aller fleste spillere er det enkelt å ta seg hit. Det betyr mye i en travel hverdag.

At en klubb får sving på juniorarbeidet, er ikke alltid like selvsagt. Det har Eirik Apeland og hans kolleger i NGF mange eksempler på. Han mener Stavanger Golfklubbs organisering av arbeidet gjennom en tung Junior- og elitekomité har vært den rette veien å gå. Det er gjennom et tett samarbeid mellom komité og trenerne at resultatene kommer. Sammen med Sola GK har Stavanger vært flinke på jentesiden. Det som inntil i fjor het C og D tour, har det vært god oppslutning om. Og det samme gjelder turneringene på regionalt nivå.

- Og så vil jeg gjerne fremheve trenerapparatet i klubben. Jeg vil hevde at SGK har et av de beste trenerteam i Norge. De har et faglig og personlig utgangspunkt som gjør at de evner å ta en spiller fra bredde og opp mot toppen, sier Apeland som legger til at NGF for tiden arbeider med en ny utdanning som både skal dekke den profesjonelle og den frivillige treneren.

- Dette gjør vi for å trekke enda mer på de frivillige ressursene, samt støtte dagens profesjonelle trenere, sier han.

NGF startet 30. april en kampanje som har til hensikt å styrke golfen som en idrett og aktivitet for hele familien. "Sammen", som kampanjen heter, vil gå noen uker fremover, og legge vekt på at golf er en unik fellesaktivitet for alle aldersgrupper.

- Hvor viktig er juniorarbeidet på forbundsnivå?

- Det er selve fundamentet for alt det vi gjør. Vårt kan hende viktigste mål akkurat nå er å gjøre det lettere for unge å satse på golf. For det er ingen tvil om at det ER sider ved golfen som er utfordrende, eksempelvis at det tar tid å gå en 18 hullsrunde. Slik sett er det bedre å spille tre-fire hull enn ingen.

Som NGFs mann på Vestlandet er Eirik Apeland opptatt av hvordan man kan styrke golfens posisjon.

- Ved siden av bredde er målet vårt å få flere opp på et enda høyere nivå. I den forbindelse må det meste skje lokalt og regionalt. Med andre ord må klubbene styrkes. En mulighet er at mer av den kompetansen NGF har, blir tilgjengelig lokalt og regionalt. Det tror vi vil gi gode resultater og styrke både klubb og idrett, sier forbundets mann.

For Frankrike: Petter Mikalsen og Marthe Wold representerte i påsken SGK og Norge i en stor fransk juniorturnering. Det blir mye reising internasjonalt for våre beste spillere.

De nye læremestrene

Are (til venstre på bildet), Susanne og de øvrige PGA-studentene var en helg i april samlet på Sola Golfklubb der de, som en del av studieopplegget, i to dager instruerte de ca 40 deltakerne på Golfskolen.

Grep, stands, ballplassering, vinkler, tempo og timing. For mange av oss er det å spille golf vanskelig nok i seg selv. Vi strever med alle de små tingene som av og til stemmer, men som regel bare er helt borte. Har du tenkt på hvor vanskelig det må være å lære andre å spille? Det er nettopp det de to SGK-medlemmene Susanne Jepson og Are Friestad har satt seg som mål. De er i full gang med sin PGA-utdanning.

AV DAG SVIHUS (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

I fjor høst startet de to på et tre år langt utdanningsprogram i regi av PGA Norge i samarbeid med Norges Golf forbund. Så langt er begge godt fornøyd med opplegget.

- Utdanningen skjer i et 6-7 uker program hver vår og høst, forteller de. - Det er lagt opp med to uker av og to uker på. Det meste foregår på Østlandet, så det blir mye reising på oss. Vi kommer som regel hjem i helgene.

Solid bakgrunn

Både Susanne og Are bør være godt kjent for SGKs medlemmer. Susanne er tidligere landslagsspiller. Hun har bodd i USA syv år, spilt golf på college og også på høyt internasjonalt nivå. Hun har en bachelor i psykologi og sosiologi. Men hun er også vant med å instruere og er NESTA sertifisert personlig trener fra USA. Om ikke det var nok, så har hun dessuten

erfaring som Easylife instruktør (vektreduksjon), bodypump instruktør, Zumba instruktør og spinning instruktør. I tillegg underviser hun ved Pilates Bodywork. Pilates er styrke- og bevegelsestrening som legger vekt på bedre kroppsholdning og økt kroppsbevissthet. Derfor er pilates perfekt for golfere, sier Susanne. - På pilatestreningen terper vi også på teknikk, og som i golf er utgangsposisjon og oppstilling essensielt. - Du kan godt si at jeg er vant med å fortelle folk hva de skal gjøre, smiler Susanne. (Kanskje det ikke bare blir svingen som blir bedre etter en time med frøken Jepson).

Omfattende program

Opplegget Are og Susanne er i gang med, er svært omfattende. Studentene blir utdannet til golfinstruktører/profesjonelle golftrainere

(proer). De får gjennom utdanningen opplæring i blant annet golfteknikk og golfinstruksjon, treningslære, lederskap, idrettspsykologi, golfregler og turneringsbestemmelser. De lærer om idrettens organisasjon, kosthold og ernæring, kølletilpasning og reparasjoner. De må også vite hvordan drive en proshop, hvordan man arrangerer golfreiser og forstå alt som foregår i og rundt en golfklubb. Dessuten skal de ha kjennskap til arbeidet til en greenkeeper og daglig leder i en golfklubb. Når Are og Susanne er ferdige i 2012, får de tittelen PGA Club Professional.

Susanne har allerede fått seg jobb som trener i Sola Golfklubb, og som kvinnelig pro har hun av og til en liten fordel. - Mange kvinner tar kontakt med meg, kanskje fordi de opplever at å bli trent av en annen dame, er tryggere,

sier Susanne med et smil. Da hun skulle arrangere et golfkurs nylig, var det en dame som sa: "I saw you were a woman, so I just signed up."

Are på sin side har andre planer.

- Jeg skal gjennomføre PGA-utdanningen, men jeg satser ikke på å undervise med det første. Jeg skal spille, og for tiden skjer det på Ecco Tour og Nordea Tour. At det å spille er noe han virkelig kan, det vet vi. Han har allerede en verdensmestertittel for juniorer i baggen sin.

Strengt krav

Hvis PGA-utdanningen høres fristende ut, skal du vite at det stilles en rekke krav til søkerne. Blant annet må du ha en skriftlig anbefaling fra et A-medlem i PGA Norge, eller tilsvarende i andre lands PGA. Du må ha generell studiekompetanse, og ha bestått en spilletest som ligger en del hakk over grønt kort.

- For Are og meg er det en kjempefordel av vi selv har tatt så mange golftimer, sier Susanne.

- Vi vet mye om hvordan folk reagerer på ulike beskjeder og informasjon, og hvordan de kan oversette de vi sier til sitt eget "språk". Det er også viktig for oss at vi kan fortsette vårt eget spill. For å lære bort, må vi vite hvilke følelser vi skal formidle i de ulike delene av svingen.

Gode råd

Alle vi vanlige dødelige bør ta noen treningstimer av og til. Har de to kommende PGA-proene noen gode råd til oss før vi blir skolert?

- Jeg mener det er viktig å bygge opp et forhold over tid med proen din, sier Are. - Både spiller og pro trenger å bli kjent med hverandre. Du kan ikke regne med at det skjer et mirakel etter bare én time.

- For å bli en god golfelev er noe av det viktigste å lytte, mener Susanne. - Prøv å huske det som blir sagt i løpet av timen, ta gjerne notater.

Du må også ha mot til å faktisk endre på det du gjør, selv om det føles helt unaturlig. Golfsvingen er i utgangspunktet ikke naturlig, og alt nytt vil virke helt rart før man kjenner at det funker.

Til slutt er begge enige om de tre tingene som virkelig vil gjøre oss til bedre golfere:

- Egentrening! Egentrening! Egentrening!

De to SGK-medlemmene Susanne Jepson og Are Friestad er i full gang med utdanningen som golfinstruktører. I 2012 kan de kalle seg PGA Club Professional.

Susanne (t. v.) følger med på Golfskoleelevens grip og stands.

4/5 av køllens
egenskaper
er knyttet
til skaftet

– og proene måler din vei til riktig utstyr

Hvorfor trenger vi egentlig en golf-shop, når store kjeder fyller både nett og postkasser med tilbud på omtrent alt vi kan tenke oss å ha på og med ut på banen? I uendelige varianter av former og farger, stoffer og metaller og priser?

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

- Det viktigste av alt vi står for, er kompetanse, sier Henning Lindanger.
- Konkurransen er blitt mye tøffere, men hos oss har du den tryggheten det er å få riktig utstyr, og, ikke minst, støtte av din lokale pro. Før var det enkelt å velge køller, men nå finnes det utrolig mange typer skaft slik at det er mulig å velge best mulig kølle til hver enkelt spiller. 80 % av egenskapene til køllen er knyttet til skaftet og 15 % til hodet; de siste 5 % står håndtak og grep for. Hver kølle skal være tilpasset ditt kjønn, din høyde og din svinghastighet. I utgangspunktet har kvinner litt mindre styrke i kroppen; køller med mykere skaft sørger da for at køllehodet får mer fart. Vi har et instrument for å måle svinghastighet, og plasserer det på bakken for å registrere hvordan køllen kommer inn mot ballen. Typisk sett er hastigheten mellom 70 og 75 "miles per hour" hos kvinner, og 80–85 hos menn (en engelsk "mile" er 1609 meter, slik at ytterverdiene her blir omtrent 113 og 137 km/time).

Å få justert svingen kan også være et viktig supplement til riktig køllelengde og ellers bra utstyr. Proene våre, Henning Lindanger, Jan Egil Nærland og Gunnar Løvik står til din disposisjon. På bildet er det Henning som instruerer en lydør Wenche Mührer.

Hvorfor gjøre det vanskelig?

- Betyr dette at en kuffertspiller kan kjøpe seg til et bedre handicap?
- Jeg vil heller snu på det, og spørre hvorfor gjøre det vanskelig når det går an å gjøre det lettere? Hvis du for eksempel har en tendens til å slå lave baller, kan det kanskje være lurt å skifte til lettere skaft for å få ballen høyere opp, og om du tvert imot slår høyt, kan du presse ballbanen ned med å bruke et tyngre skaft. Moderne køller er i stadig utvikling, og hvis du har riktig utstyr, kan du slå dårligere slag og likevel få bra resultat: tilgivelsen er stor! Henning forklarer at når gamle køller kan føles vinglete og hodene for lette, har det slett ingen ting med køllehodene å gjøre: det ligger i skaftet. Ved selv å gå inn i en stor kjede, Golf Store, har proene våre sikret gunstigere priser og grundig utarbeidet utvalg. Skoene i shopen har alltid vært bare merkevarer. I år konsentrerer de seg om to merker, FootJoy og Ecco.

Det rett og slett bugner over i proshopen av flotte klær, sko og golfutstyr – alt hva hjertet begjærer. Gunnar Løvik bak disken.

Kundene går først og fremst etter lest, god passform, og så kommer prisen i andre omgangen.

Henning anbefaler sterkt å ha to par: ett til surt og vått vær, et annet til godværs-golf. Det tjener både føtter og golf på.

- Noen ellers riktig gode golfsko har spikes som kan bli slitt ut på et par uker?

- Vi er klar over det, og nå har vi bestilt en ny type "soft spikes" som skal vare lenger og være lettere å skifte. Og så er jo Ecco kommet med en ny type hvor mønsteret ligger i sålen; de garanterer at du sliter ut resten av skoen før sålen går. Disse skoene er utrolig behagelige å gå i, nesten som sandaler. Fred Couples, seniorspilleren som ledet US Masters første dag i fjor, brukte slike sko. Da tok salget fullstendig av, slik at alle norske agenter fikk beskjed om at våre ordre måtte bli halvert. Og de skoene vi fikk, forsvant på en uke, forteller Henning. Hele vinteren har én enslig oransjefarget damesko representert modellen, men i år får proshopen inn et flott og fargerikt utvalg.

Det er viktig å få ut budskapet om alt det fine proshopen har å tilby. Her informerer Henning på sponsormøtet i mars (ledet av Steinar Fløisvik, t.h.) om køller og klær.
Foto: Dag Svihus.

Våt utenfra - og innenfra

- Hva med regntøy? For noen få år siden var shop-en omtrent det eneste stedet du kunne kjøpe regndress som virkelig holdt deg tørr?
- Nå får du tilsvarende kvalitet andre steder, men vi har modeller som er spesiallaget for golf, kanskje med jakker som er kortere foran enn bak, for eksempel. "Vannsøyle" er et begrep for tåleevnen til regntøy i dag. Rimelige plagg har gjerne en søyleverdi på rundt 5000, mens type Gore-Tex er oppe i 25 000.
- Men selv i fine og pepperdyre regndresser går det an å bli våt innenfra?
- Ja, det er viktig å bruke riktige plagg under.

Silke oppfører seg dårlig, og mesteparten av de syntetiske fibre klistrer seg til kroppen slik at du blir fuktig. Ull er bra, og nå har vi tatt inn en virkelig effektiv spesiell blandingsfiber i et merke som heter Insula.

Nå skal det være Glenmuir

- For andre klesplagg har dere valgt vekk Lyle & Scott til fordel for Glenmuir?
- De er også skotske, kvaliteten er vel så bra, de har større variasjon i design og flere ullvarianter – og de var hovedsponsor for Ryder Cup i fjor. Golf Store har en gruppe på tre til å plukke ut modeller, stoffer og farger. Slik vet vi at vi kan stå for utvalget vårt, også i

klesplagg. Syntetiske stoffer kan være utrolig behagelig; vi har skjorter som både varmeisolerer når det trengs, og kjøler når det er varmt. Men du skal altså ikke bruke dem under regntøy.

- Køller har jo forandret seg enormt på de siste 10-15 årene. Tror du dette fortsetter, eller er teknikken nå så avansert at utviklingen vil roe seg en stund, med bare mindre endringer?
- Vi prøver hele veien å være lengst mulig fremme med utstyr, og det kan komme mye å følge med i!

Pink Cup

AV NINA MIDDELTHON

SGK har en gang tidligere arrangert Pink Cup, og nå prøver vi igjen. Pink Cup er en turnering som golfbundet arrangerer i samarbeid med Kreftforeningen. Denne turneringen er kommet istedenfor den tidligere veldedighetsturneringen, og startkontingenten, kr. 200.-, går uavkortet til Kreftforeningen. I 2010 ble det totalt samlet inn kr. 700 000.- av norske golfklubber.

I Danmark er dette den største dameturneringen de har. I Norge er den åpen for alle medlemskategorier. Pink Cup spilles en rekke steder i Europa; bare for å ta noen, kan jeg nevne England, Irland og Portugal.

Alle kjenner vi noen som har eller har hatt kreft.

Lørdag 4. juni 2011:

VIKTIG STØTTE TIL KREFTFORSKNING

Da er det tilfredstillende å kunne hjelpe slik at forskningen går fremover, samtidig som vi kan ha en hyggelig dag sammen med andre spillere og forhåpentligvis under fine forhold.

Mange av de deltagende klubbene får inn penger utenom startkontingenten og det er bare fantasien som setter grenser. Hvis en eller flere av dere som leser dette har en god idé til hvordan vi kan få det til, mottas den med takk. Vi i Turneringskomiteen er åpne for det meste, og setter stor pris på ideer og hjelp til å gjennomføre dette på best mulig vis.

Den som er interessert, kan lese mer om turneringen på NGFs hjemmeside. Avhengig av påmelding kan vi for eksempel lage en scrambleturnering for deltagere med over 25 i handicap. Som sagt: mulighetene er mange, så meld dere på og støtt saken!

Sponsormøtet

I teorien er dette mulig: En vakker dag du har lyst til å spille, oppdager du at banen er stengt fordi et mektig oljeselskap har "tatt over" hele herligheten. La det være en teori. Ikke et vondt ord om sponsorene våre. Vi trenger hver eneste en. Så enkelt er det. I en årrekke har de vært med på å dra lasset slik at vi i dag har den klubben og banen vi har.

AV DAG SVIHUS (TEKST OG FOTO)

I starten på sesongen er det vanlig at klubben inviterer sponsorene til en samling. En hyggelig kveld i mars hadde de fleste av de store og små sponsorene våre samlet seg i klubbhuset hvor representanter fra administrasjonen informerte om klubbens planer. Et høydepunkt under det lattermilde møtet var da Terje Haukelid viste fram årets kolleksjon av sponsorbekledning. Etter publikums reaksjoner å dømme kan vi fastslå at Terje er et sterkt undervurdert modelltalent. Både ganglag og hoftevrikk var etter læreboken. Ellers var vår pro Henning Lindanger innom og forklarte litt om årets store utvalg av køller og utstyr. Han hadde til og med en flunkende ny driver som ble loddet ut og havnet i bagen til en heldig sponsor.

Sponsorene er viktige støttespillere for SGK.

Bredt spekter

Sponsorene våre kommer fra et spredt spekter av bransjer, alt fra møbler til oljeboring og finans. Noen av sponsorene har vært med klubben i 10-15 år, andre er nye av året. Totalt samarbeider klubben i år med 45 bedrifter. Antallet har vært forholdsvis stabilt de siste årene, det har ligger mellom 40 og 50.

I årets SGK-budsjett er det satt opp sponsorinntekter på 4,5 millioner kroner. I skrivende stund er 4,1 millioner i boks, så administrasjonen er på god vei til å nå målet. I 2010 stod sponsorene for 4,2 millioner inn i klubbens kasse. De som vil leke litt med kalkulatoren, kan jo regne ut hvor mye ekstra hver og en av oss måtte betale i kontingent hvis vi IKKE hadde hatt sponsorer. Det er kanskje noe å tenke på hvis du en dag (i teorien) hisser deg opp over en sponsorturnering.

Mange ulike pakker

Det finnes mange ulike pakker og størrelser på et sponsorat. En standard hullpakke ligger stort sett på over 100.000 kroner. De fleste av sponsorene ser på sponsingen av SGK som god profilering og en glimrende måte for bedriftens ansatte å hygge seg sammen utenfor arbeidstiden. Dessuten påpeker mange at golfsporten gir rike muligheter til å bygge nettverk rundt bedriftens kunder og leverandører. I tillegg gir en sponsorpakke også tilgang på alle golfjenester som SGK kan tilby.

De som tror at sponsorene triller inn av seg selv, må tro om igjen. Det er beinhard konkurranse om sponsorkroner, ikke bare i golfsporten men i hele idretts-Norge. Derfor er det viktig at SGK kan tilby våre samarbeidspartnere et godt produkt hvor bedriften kan få profilert seg på best mulig måte.

Årets sponsorbekledning ble vist fram under sponsormøtet i mars. Hvis Terje Haukelid skulle gå lei av å jobbe med golf, bør han kanskje tenke på en sesong med Top Model. Barry Jones (t. h.) og Rasmus Kvasshem (t.v) ser ut til å sette pris på motevisningen.

Hull 17
Par 3
184 meter
Hcp 8

Noen hull er mer utfordrende enn andre!

Det krever gode ferdigheter å lykkes på hull 17. Det krever også gode ferdigheter å lykkes i aksjemarkedet.

I SKAGEN Fondene jobber vi hardt for å skape gode resultater for våre andelseiere. Vi finner selskaper som er Undervurderte, Underanalyserte og Upopulære. Det handler om å skille det verdiløse fra det verdifulle. Satse på de slagene som kan gi best score.

Ta kontakt med Kundeservice på telefon 04001 eller les mer om SKAGEN på www.skagenfondene.no.

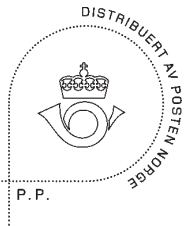
SKAGEN Fondene er Stavanger Golfklubbs hovedsamarbeidspartner.

Kunsten å bruke sunn fornuft

B

To forbundsturneringer i år

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG JONAS HARR FRIESTAD (FOTO)

Etter årene med omfattende utbedringer og endringer av banen har SGK i år sagt seg villig til å være vertskap for to store forbundsturneringer: Lag-NM for både damer og herrer, midt i juli, og Region-juniortur - den tidligere B-turen - for Sørvestlandet helgen 10.-11. september.

- Vi tar ut våre lag på skjønn, forteller Steinar Fløisvik. - Vi har mye å forsvare: vårt lag vant NM for herrer i 2009, og ble nummer to i fjor. Attpå til vant jo jentene våre andre plass i junior-NM. Andre klubber kan slite med å stille lag, og tyr da til proffer. Det er lov, men hvis laget da vinner, får ikke disse proffene spille med i lagmesterskapene ute i Europa. Her i SGK har vi to proffe spillere for tiden, Eirik Tage på Europa-turen og Are, som vil prøve seg på den skandinaviske Ecco-turen han har kvalifisert seg til. Men Tage har valgt å stå over lag-NM, og vi er jo privilegert som har så gode amatører.

Kan SGK gjøre det igjen? Her er vinnerlaget i NM herrer 2009, fra venstre: Are Åsland Friestad, Sondre Ronold, Ole Ramsnes, Aksel Olsen og trener Jan Egil Nærland.

Turneringer med sosialt samvær

SGK prioriterer turneringsaktivitet, men ser at folk prioriterer veldig ulikt, og at mange er opptatt med andre ting i helgene. - Vi er en stor, urban klubb, og det gir store muligheter selv om folk er med på utrolig mye. Nå er tendensen at en hard kjerne utgjør mange av deltakerne i klubbturneringer. Ønsket er å få flere inn, også av de nye medlemmene. - Noen turneringer vil vi koble med sosialt samvær. Jubileumsturneringen i 2006 var så populær at vi fortsetter med tilsvarende opplegg: SGK Open lørdag 6. august omfatter både junior, damer og herrer, og skal være det Steinar kaller "rimelig folkelig" med telt, servering og underholdning.

Rekruttering

Juniorsatsingen står ved makt, men rekrutteringen er gått litt nedover de siste årene. Mye går på trender. Den store golf-boomen er over. All erfaring viser at engasjement i idrett krever forbilder, og i golf har ikke slike forbilder vært så tydelige. - Vi må gjøre jobben selv, og mener det er viktig å kontakte skoler. Akkurat nå er vi i dialog med Hafslund skole, og Magne Østbø har hatt med klasser ut fra Våland skole, hvor han er lærer.

Klubbprofilen

Vi er veldig bevisst klubbprofilen vår, sier Steinar. - Nå er vi den desidert største klubben i området, og har både lengst historie og den beste banen. Administrasjon og styre er selvfølgelig opptatt av belastning på banen. I 2010 ble det spilt rundt 30 000 runder, en bra utnyttelse. Medlemstallet har vært over 1900, og var rundt 1850 ved årsmøtet, før 100 nye kom inn.

Inntektene fra greenfee er på god vei opp igjen etter omleggingsårene. Noen medlemmer ønsker spesialtilbud på greenfee, og årsmøtet diskuterte dette spørsmålet. Etter grundig drøfting har vi bestemt oss for å ikke kjøre noen billigkampanjer. 500 kroner blir regnet som forholdsvis rimelig på Østlandet, og vår bane holder nå norsk toppklasse.

Fiks Ferrige Ferie – også i år

AV NINA TJOMSLAND

Mange somrer på rad har det vært en herlig opplevelse å se FFF-deltakerne boltre seg på range og treningsområder. I år igjen har klubben inngått avtale med Stavanger kommune, og kurset blir avviklet i ukene 27, 29 og 32. Opplegget har et tak på 30, og de fleste årene har det vært mellom 20 og 30 deltakere - i alle aldre mellom 6 og 16, men med tyngdepunkt mellom 6 og 12.

Finnes det en ideell alder å starte? Egentlig ikke, sier Henning Lindanger. - Unger er så forskjellige - og voksne kan jo også være lekne unger! - Det som avgjør, når det gjelder å bli virkelig tent, ligger i interesse og glød. Men jo yngre, desto lengere fremtid vil de jo ha som golfere. Og dessuten er det ingen tvil om at de yngste lærer fortere.

- Det er sagt at vi lærer mer fra fødselen av til vi er tre, enn hele resten av livet. Mye av lærdommen kommer ikke fra det vi sier, men fra alt det barna ser og gjør etter: de har så lett for å herme. Mange voksne kunne lære av dette, og prøve å legge om fra å tenke så mye på hvordan de skal gjøre det, og heller konsentrere seg om hvordan ballen skal gå og hvor den skal, er Hennings råd.

FFF handler også om rekruttering, som er vesentlig for oss alle. - Hvert år har noen av deltakerne ønsket å gå videre, forteller Steinar Fløisvik. - Og nå er jo selve inngangen blitt enklere, fordi golfforbundet har avskaffet nåleøyet med kvalifikasjon til grønt kort, og innført en ny form for introduksjon i "Vegen til golf".

FOTO: ELLEN JEPSON

Golf er kjekt både i sol og regn, uansett alder!
- Gunnar Løvik med et lite knippe av de yngste.